

“De Grindhorster”

Woongroep “Hillegersberg-Schiebroek”

Jaargang 2018, nummer 4

De deadline voor het inleveren van kopij voor nummer 5 is 30 november 2018.

Kijk voor juiste inlevering naar het redactieadres op de info pagina svp!

Van de

De herfst is voor onze woongroep niet goed begonnen. Niet alleen moesten we afscheid gaan nemen van deze uitzonderlijke zomer (al waren vele bewoners niet zo blij met de bijzonder hoge temperaturen), maar als deze nieuwsbrief uitkomt, ligt de begrafenis van Jan nog maar een korte tijd achter ons.

Op 27 augustus jl. overleed hij en twee dagen later werd er in de recreatiezaal een herdenking gehouden waarbij niet alleen veel groepsleden, maar ook zijn vier kinderen aanwezig waren. Maandag 3 september werd hij van uit zijn huis begraven en een aantal Grindhorsters was aanwezig om hem uitgeleide te doen. Jan was een vriendelijke, rustige man, vooral bekend bij de mensen die hier vanaf het begin wonen, want Jan kwam na de dood van zijn vrouw bijna niet meer naar gezamenlijke bijeenkomsten.

De afgelopen paar maanden was het erg rustig in huis. Vele burens veruilden hun warme huis tijdelijk voor een verblijf elders en waar Nederlanders in de zomermaanden vaak een warme, zonnige, zuidelijke plek ergens in Europa zoeken, was die behoefte nu natuurlijk veel minder groot. Verkoeling was wat er nu gezocht werd en voor sommigen was die te vinden in de bossen of op en in het water.

Uitgerust werd er door het grootste deel van onze lezers in elk geval wel.

De Grindhorster die u nu leest, bevat zoals gebruikelijk een overzicht van de activiteiten die, ondanks de zomerluwte toch plaats vonden. En dat is natuurlijk maar goed ook, want er zijn natuurlijk ook burens die gewoon thuis bleven en voor hen moet er toch ook wel wat te doen zijn.

Zo was er een spetterend optreden van het koor “Uit volle borst” waarin ook onze eigen Ria Th. meezingt. In deze editie zult u wederom een “Grindhorster aan het woord” aantreffen, want we hebben er weer een nieuwe buurman bij. Ons wekelijkse gymclubje had het seizoen gesloten en daarvan werd verslag gedaan. Verder zijn er nog drie “culinaire” verslagen bij. Een over haring, een over knakworst en een over gezamenlijk Chinees eten. Ja, ook de liefde van de Grindhorster gaat door de maag.

Inmiddels is de “Rond-de-Tafel” van dinsdag 4 september alweer achter de rug. De aanwezigen bespraken alles wat ter tafel lag. Wat deze bijeenkomsten betreft: u weet toch dat ze vrij toegankelijk zijn voor alle groepsleden en dat dit de ideale gelegenheid is om vragen te stellen aan een bestuurslid, informatie te krijgen over voorgenomen beslissingen die het bestuur genomen heeft of overweegt te nemen en – dit is het belangrijkste – discussiepunten aan de orde te stellen. Misschien heeft u ideeën, plannen voor nieuwe commissies of wat dan ook, “gooi” ze op tafel en praat er met elkaar over. Het is, naast de jaarlijkse ledenvergadering, de belangrijkste mogelijkheid die we hebben, om invloed uit te oefenen op onze woongroep. En voor de mensen die hier nog niet zo lang wonen, aarzel niet en kom. Het is een heel goede mogelijkheid om de groep en de bewoners te leren kennen.

Corrie v. H.

Redactie De Grindhorster

Gedurende het gehele jaar worden er regelmatig activiteiten in de Grindhorst georganiseerd. Hier worden ook vaak stukjes over geschreven in ons twee maandelijks bulletin. Maar helaas zijn het steeds dezelfde mensen die het organiseren, met alles wat hierbij hoort, schrijven, foto's maken, etc. Wij zouden het zo prettig vinden als ook iemand anders eens een stukje wil schrijven, desnoods een leuke foto maken met een verhaaltje erbij. Het hoeft niet altijd bij ons in de Grindhorst te gebeuren. Als u onderweg bent

en u ziet wat leuks of iets moois of ontroerends of iets belachelijks, maak er een foto van en schrijf er een verhaaltje bij.

Hebt u een ander idee waarvan u denkt dat andere bewoners daar ook wel interesse voor hebben maar u wilt het niet zelf organiseren of niet zelf schrijven, neem **alstublieft** contact op met iemand van de redactie of de activiteitencommissie. Wij willen u graag helpen en het eventueel van u overnemen. Namen en telefoonnummers staan achterop De Grindhorster.

Wie durft?

Linda

Zien eten, doet eten

De vorige gezamenlijke maaltijd die door Hans en Marijke werd georganiseerd was erg goed bevallen. Iedereen was het erover eens dat dit voor herhaling vatbaar is. Niet verwonderlijk dus dat zij dit 10 juli nog eens hebben gedaan. Ook nu hebben zij hun bestelling geplaatst bij onze lokale Chinees aan de Bergse Dorpsstraat.

Nu waren er in totaal 17 personen, waaronder ook Hans en Suzanne die even bij ons terug waren vanuit Griekenland en vergezeld waren van hun kleinzoon, aanwezig om hun buikjes (nou ja, buikjes?) te vullen.

Er was meer dan genoeg besteld. De tafels stonden vol met diverse lekkernijen.

Bij aankomst werden wij verrast door Bertus die ons het eerste drankje namens zichzelf aanbood omdat hij deze dag jarig was. Natuurlijk werd er op hem geproost en bovendien werd hij toegezongen.

Hierna werd het uitzonderlijk rustig aan tafel want iedereen nam de tijd om met volle aandacht alle variëteiten van gerechten tot zich te nemen.

Nadat ieder zijn bord van zich af had geschoven omdat men toch echt wel genoeg gegeten had, kwam Ria v.d. H. even langs om iedereen nog een ijsje te geven. Een extraatje, ja ook omdat Bertus nu jarig was.

Wat jammer voor de mensen, die zich in eerste instantie wel hadden opgegeven voor dit eefestijn maar die door diverse omstandigheden hun naam hebben geschrappt op de deelnemerslijst, dat zij dit niet hebben mogen meemaken.

Ik weet zeker dat dit een terugkerend evenement zal worden en misschien ook wel met maaltijden van andere "nationaliteiten"?

Linda

Bingo met knakworst en nog veel meer

Precies 25 deelnemers (waaronder ook aardig wat gasten) hadden zich ingeschreven voor de bingoavond die op vrijdag 29 juni zoals gebruikelijk plaats vond in de recreatiezaal. Er waren veel prijzen en prijsjes ingeslagen, zodat er waarschijnlijk niemand met lege handen naar huis is gegaan. Natuurlijk was het duo Bertus v.d. H en Piet W. weer aanwezig om de bingo te leiden en er voor te zorgen dat alles zich precies volgens de Europese richtlijnen voltrok – alhoewel ik persoonlijk getuige ben geweest van een aantal schendingen van deze voorschriften, maar dat zal ik maar niet aan de Europese klok

hangen - .Bingomaster Bertus had een prachtig bingomolentje meegenomen, maar daar mochten we alleen maar naar kijken, omdat het volgens diezelfde Bertus veel te lang zou duren als het ook echt gebruikt zou worden. We mochten er dus wél naar kijken, maar niet aankomen.....

Nadat Bertus volkomen overbodig de richtlijnen uiteengezet had, verzocht hij ons elk bingokaartje van onze naam te voorzien, aangezien er daarmee ook een prijs te winnen viel. En passant vertelde hij dat je er ook zijn naam of die van Piet op kon schrijven, tenslotte wonnen zij nooit iets met bingo. Speciaal voor deze gelegenheid was hij in het bezit van twee brillen en een gehoorapparaat, zodat geen enkele schampere opmerking hem meer zou ontgaan.

En hij had nog wel een waarschuwing voor degene die een valse bingo meldde, die moest voor straf met Piet naar het kamertje (en daarvan was nog nooit iemand teruggekomen)!

In een aangenaam tempo werd vervolgens de eerste helft van de bingokaartjes angekruist.

In de pauze zong zanger Aad de B, die ook in ons eigen Grindhorstkoor zingt, met een puur Rotterdams accent, een groot aantal liedjes, waaronder: "Als sterren aan de hemel staan", "En altijd komen er schepen", "De bajes is zo groot" en "De vlieger". Aad bleek een echte volkszanger en de zanglustige Grindhorsters zongen graag met hem mee.

Na deze tijd voor een verfrissing die zeer in de smaak viel vanwege het uitzonderlijk warme weer van die dag, kwamen de pennetjes weer te voorschijn en werd er weer druk gekruist. Opnieuw werden er weer vele leuke prijsjes gewonnen. Daarna was het weer de beurt aan zanger Aad die onder meer: "Diep in mijn hart", "Ik ben Japie de portier", en "Langs de Maas" zong. Aad waagde zich ook aan buitenlandse talen, nu met het bekende "Buona sera señorita" uitgevoerd in het meest vreemdsoortige Engels dat ik ooit gehoord heb.

Aad bleek een heel gezellige zanger die het publiek uitstekend wist te vermaken.

Het gouden trio van de Activiteiten Commissie: Ria v.d. H., Corrie W. en Linda had voor een heerlijke groentesoep en ook een bijzonder lekkere aspergesoep gezorgd en daar kon volop van gesmuld worden. Nadat sommige burens hun ruime magen met maar liefst vier bakjes soep gevuld hadden, moest er toch nog plaats zijn voor een broodje knakworst, of kaas.

Na afloop werd het culinaire trio nog even bijzonder bedankt, alsmede Ria v.d. H., die voor de vele prijsjes gezorgd had en zich ook tijdens deze avond de benen uit het lijf had gerend om die bij de winnaars op tafel te bezorgen. Het was een leuke, gezellige avond geweest.

Corrie v. H.

Onsje eraf, pond erbij

Zoals we nu al enkele jaren hebben gedaan blijven wij, als gymclub, het seizoen afsluiten op een feestelijke manier.

Dit, ten eerste, om onze "juf" Betty te bedanken voor haar steeds weer terugkerende energie om elke vrijdagmorgen klaar te staan om ons voor te gaan in onze bewegingsdwang.

Ja, er is eigenlijk wel een beetje dwang nodig om je steeds weer een vol uur te bewegen. Gelukkig houdt de juf wel rekening met de gemiddelde leeftijd van de deelnemers en laat ze eenieder vrij in de intensiteit van deelname, zodat je zelf kunt beslissen of je vermoeid of minder vermoeid bent na dit uur. Wij hebben haar als zichtbaar bedankje een mooie bos bloemen overhandigd, waarvan Betty zei: "Dat is niet nodig want ik deed het met plezier, maar... blijf dit alsjeblieft zo doen".

Ten tweede, om ons zelf te plezieren. Deze vrijdag de 13^e juli was het heerlijk weer en we zijn met ons allen in twee auto's en Jannette op haar fiets (want die moest hierna nog verder Schiebroek in), naar Natuur Talent vertrokken.

Eerst zijn we nog even gaan kijken in het Gedenkbos naast Natuur Talent. Hier is o.a. een boom geplant als herdenking voor Lidy, die veel voor onze bewonersvereniging heeft betekend, en voor de zoon van de familie v.d. H. Ook Christel en Tom hebben hier een boom laten planten.

Daarna werden we getraceerd door Ria v.d. H., die nog een restje overhad in een of ander potje, op een kopje koffie plus appelpunt **met** slagroom.

Hier hebben we langer dan een uur gezellig zitten keuvelen. Ook hebben we hiermee afscheid genomen van Anke. Zij was ons oudste lid en ze vond zelf dat ze de laatste tijd toch wel erg moe werd van het gymmen en het eigenlijk te veel van haar vergde.

Wij vonden dat niet zo leuk want nu wordt ons kluppie toch wel wat klein. Misschien is er iemand anders, die zich bij ons wil aansluiten? Het is elke vrijdagmorgen om 09.15 uur een spannende, ontspannende gezelligheid daar op de 3^e etage. Aanmelden is niet perse nodig maar het kan natuurlijk altijd en mag bij Betty of kom gewoon om 09.15 uur op vrijdagmorgen langs en neem een handdoek en/of een matje mee en natuurlijk een goed humeur want dat stellen wij heel erg op prijs.

Linda

Grindhorsters zongen uit volle borst

Op 20 juni, de laatste dag van de lente, gaven 16 zangeressen, plus een combo bestaande uit een drummer, een gitarist en een pianiste van het koor "Uit Volle Borst" een optreden in onze recreatiezaal.

"Uit Volle Borst" is een heel bijzonder zangkoor want het bestaat voor een groot deel uit vrouwen die aan (borst) kanker hebben geleden of daar nog steeds aan lijden. Het koor dat voornamelijk popliedjes, Nederlandstalig maar ook ballads en Afrikaanse folksongs op het repertoire heeft, trad op met een aanstekelijk enthousiasme. Al snel zongen de Grindhorsters naar hartenlust mee. Dat er vele leden van ons Grindhorstkoor aanwezig waren, was natuurlijk een groot pluspunt.

"Uit Volle Borst" opende het optreden met een eigen bewerking van "Leef" dat de dames hadden veranderd in "Zing", waarna het hun lijflied is geworden. Het is duidelijk te zien dat de zangeressen veel plezier aan het zingen beleven want ze doen het niet alleen met hun kelen, maar het hele lijf beweegt mee. De dames vervolgden met de ballade "Glorious", waaraan ook drie solisten uit het koor meewerkten. In "Irish blessings" zong de dirigente een solo en daarna soleerde het koorlid Stella samen met de dirigente in "All my dreams".

"Uit Volle Borst" kan ook prima overweg met het Nederlandse repertoire. Dat lieten de dames overtuigend horen in "Als het golft" van "de Dijk" en vervolgens in het lieve liefdesliedje "Tot jij mijn liefde voelt". Hierna was de beurt weer aan koorlid Stella samen met de dirigente met "Always on your side".

Dat het koor werkelijk internationaal is lieten ze daarna horen in een Afrikaans liedje over een liefdesgodin "Ide Were". Hierna was het pauze want zingen maakt dorstig en de bij binnenkomst gekregen consumptiebon kon nu verzilverd worden voor iets vloeibaars. Daarnaast waren er volop hele lekkere, ja zelfs exclusieve hapjes.

Het openingsnummer na de pauze was "The circle of life" uit de musical "The lion king". Er werd deze avond niet alleen maar gezongen, want behalve het driekoppige combo deed ook de 18-jarige trompettist Gian-Carlo (zoon van de pianiste en de gitarist) mee. Hij schalde hoog boven het volgend Afrikaanse liedje uit, dat aanstekelijk swingend gezongen werd.

De klassieke canon "Dona nobis pacem" die daarna kwam, werd ook door de zaal keurig driestemmig gezongen.

Het koor mocht nu even plaats nemen, want trompettist Gian-Carlo speelde daarna een drietal swingende nummers op een werkelijk virtuoze manier. Hij werd daarvoor door de zaal beloond met een daverend applaus.

Hierna vervolgde het koor het concert met het overbekende "The rose" van Bette Middler. Als laatste liedje van dit hartverwarmende concert was gekozen voor "Crazy little thing called love". De zaal had er duidelijk moeite mee dat de koek nu echt op was, want zelfs na de toegift hadden velen beslist nóg meer gewild.

Zingen om te verwerken

Al sinds drie jaar staat dirigente Carolina F. "op de bok". Carolina is geboren in Duitsland, maar ze woont al 15 jaar in Nederland. Ze studeerde voor docente Muziek, met als hoofdvak zang omdat ze zelf zo dolgraag zingt.

Ze vertelt: "Veel van al onze koorleden hebben zelf ervaring met kanker of een andere ernstige aandoening.

Sommigen zijn op een andere manier betrokken bij het koor. Ze zingen om hun ziekzijn voor een paar uur te vergeten en samen proberen ze te verwerken dat het lot nu juist hén getroffen heeft. Positiviteit heeft een grote helende kracht bij ziekte en juist het samen zingen werkt helend. Er zingen ook een paar mensen die aan een andere ernstige ziekte geleden hebben en in principe kan iedereen meedoen."

Carolina deed drie jaar geleden mee aan een voorzingsmiddag waar ook koorlid Stella aanwezig was. Ze vertelt: "Het was die dag toevallig de twaalfde sterfdag van mijn moeder die aan kanker overleden was. Stella vertelde mij dat haar koor een dirigent zocht, ik solliciteerde en werd aangenomen."

Het koor dat nu 10 jaar bestaat telt circa 30 leden, op dit moment allemaal dames, maar dat is niet uit principe want ook manlijke zangers mogen meedoen. Er wordt driestemmig gezongen, waarbij de dames met de laagste stemmen de tenor partij voor hun rekening nemen. "Uit Volle Borst" treedt op bij koorfestivals en ook gaven de dames een optreden voor "T.V. Rijnmond" en voor clubhuis "de Boei".

Het koor is onderdeel van de stichting "Kanker in beeld" waarvan maar liefst 30 koren deel uit maken, alsmede schrijvers, schilders, beeldhouwers en musici.

Om de 14 dagen (op de oneven weken) wordt er gerepeteerd in "de Vruchtenburg" aan de Straatweg 121, op de woensdagavond van 19.30 tot 21.45 uur. Nieuwe leden zijn van harte welkom.

Corrie v. H.

Haringhappen, favoriete sport in de Grindhorst

Ja, de zomer is weer overtuigend in het land en één van de kenmerken daarvan is de traditionele haringparty die woensdag 4 juli in onze recreatieruimte gehouden werd.

Circa 30 burens hadden zich hiervoor aangemeld en dat was natuurlijk ook noodzakelijk, want de activiteitencommissie die dit culinaire feestje georganiseerd had, moest natuurlijk weten hoeveel vissen er besteld moesten worden.

Nou, ze gingen of beter gezegd gleden vliegenvlug naar binnen, de bestelde 60 haringen plus broodjes. De rolmopsen kwamen op grote achterstand, daar waren slechts vier liefhebbers voor te vinden. Maar mensen die helemaal geen vis lustten of wilden waren ook welkom, voor hen waren er hele goede (en hete) kroketten, al dan niet met een broodje (voor de statistici: 28 kroketten verdwenen in het vet en vervolgens in evenzovele monden).

Als altijd hadden de organiserende dames voor iets verrassends en nieuws gezorgd. De vissen werden niet geserveerd op een traditioneel bordje, maar in een leuk visvormig bakje van blauw plastic. Desgevraagd vertelde Ria H., die deze bakjes ontdekt had bij haar eigen visboer, dat er ze maar gelijk 500 van had besteld (een kleiner aantal was niet mogelijk) zodat we in de komende jaren zeker geen gebrek aan visbakjes zullen hebben.

Valt er nog iets te melden over de kwaliteit van de aangeboden vis? Ja zeker, een kleine steekproef leerde mij dat de haringen zonder uitzondering als lekker mals en vers werden bevonden, al waren er ook tafelgasten die de visjes als iets te zout beoordeelden, maar dat waren dan meestal mensen die haringen "bloot", dat wil zeggen zonder uitjes, consumeerden. Het einde van deze gezellige en smakelijke maaltijd werd gevormd door een bij deze tropische temperaturen bijzonder goed passend (water) ijsje. De hele maaltijd was weer zoals gebruikelijk heel goed georganiseerd door de activiteitencommissie, te weten Ria H., Linda, Ria v. d. H. en als toegevoegde medewerkster Ria Th., die een extra compliment verdient omdat zij alle haringen deskundig van alle overtollige graten wist te ontdoen als een echte visvrouw. Een compliment is ook bestemd voor Ton Th. die als een ware patatboer de kroketten in de olie wist te dompelen.

Het is een hele gezellige en vooral ook lekkere avond geweest.

Corrie v. H.

Bloemen houden van mensen en mensen....

Hoera... het is zomer en echt zoals eenieder maar een zomer kan wensen. Volop zon en een beetje wind of helemaal niet en je hoeft niet te denken als je weg gaat: zal ik voor de zekerheid een jas of een paraplu meenemen? Maar dan heb je natuurlijk weer een ander dilemma. Het is woensdagmiddag en er is een bloenschikmiddag aangekondigd. Zal ik naar buiten gaan of toch maar meedoen.

Natuurlijk heb je je vooraf al aangemeld zodat de activiteitencommissie rekening kan houden met de inkoop. En dat hebben ze gedaan hoor.

Ze hebben 25 bossen bloemen aan laten rukken. Twee soorten chrysanten, twee soorten rozen, allium, anjelieren in verschillende kleuren. Daar ontbrak nog wat aan vond Ria v.d. H.

Zij ging dinsdagavond Marek uitlaten en toen nam ze ook maar een teiltje mee. Onderweg zag ze een plantsoen waarin de hortensia's snakten naar wat water en ze dacht: "ziele pieten ik neem wat van jullie mee en zet jullie in het water dan kunnen de dames jullie morgen bij de andere bloemen zetten". Ook zag ze nog andere bloemen staan die een toevoeging aan het kleurenpalet zouden zijn. Wat dacht je? Deze nam ze natuurlijk ook mee. Haar teiltje was vol. De woensdagmiddag werden de bloemen al klaar gelegd en toen moest er ook nog wat vulgroen geplukt worden. Ria, als "oude rot" in het bloemplukvak ging samen met Gerda bij de burens wat overtollige klimop plukken. Alles was klaar toen de bloenschikkers binnen kwamen. Van de 16 aanmeldingen waren er gelukkig 12 gekomen. Twee hadden zich tijdig afgemeld, twee konden niet.

Bijna iedereen had een of twee schaalpjes of vazen bij zich. De oasis was al doordrenkt van het water en men kon beginnen.

Er werd vooraf gevraagd of er deskundig advies gegeven kon worden, maar al gaandeweg bleek dat dát absoluut niet nodig was want er werden toch mooie stukjes gemaakt.

Het was een erg gezellige en echt voor herhaling vatbare middag.

Linda

Een Grindhorster aan het woord

We hebben weer een nieuwe buurman, zijn roepnaam is Flip. Hij is een rasechte Rotterdammer, geboren in het Oude Noorden, in 1934.

Zijn eerste schooljaren bracht hij door op de Adm. de Ruyterschool aan de Koepelstraat, ook in het Oude Noorden, maar het lukte hem niet om hem helemaal af te maken, omdat er domweg geen school meer was. De school was gevorderd en helemaal leeggeplunderd door de Duitsers en Flip en zijn klasgenootjes zwierven op straat. Hij vertelt daarover: "We schooiden op straat al stelend en rovend en als je iets zag wat op eten leek probeerde je dat hoe dan ook te bemachtigen. Ja, het klinkt misschien gek, maar ik vind toch dat ik een goede jeugd gehad heb. Ik had één zus en met z'n vieren vormden we een hecht gezinnetje".

Flip had vanwege de oorlog natuurlijk geen goede schoolopleiding en ook een vakopleiding was vanwege zijn gebrek aan scholing heel moeilijk. Hij kwam bij de Gemeentereiniging en heeft daar 38 jaar met heel veel plezier gewerkt.

Flip zegt: "Ik begon echt helemaal onderaan met het legen van papierkorven, daarna ging ik met de veegauto mee en tenslotte kwam ik op de vuilniswagen terecht. Ik heb mijn werk altijd met veel plezier gedaan want ik vond en vind het heel leuk werk. Waarom?"

Nou het is heel afwisselend en steeds ontmoet je weer nieuwe mensen en al die mensen hebben hun eigen verhalen.

Zo was er een man overleden waarvan het huis al ontsmet was door de ongediertebestrijding. Wij moesten de zaak ontruimen, maar we mochten volgens een daar aanwezige contactpersoon niets voor ons zelf meenemen! Nou, alsof we dat gewild hadden! Het was zo onvoorstelbaar oud en vies en de man zelf was dood gevonden in zijn bed, dat hij gemaakt had van stapels oude kranten met een matras in het midden.

Wat erg indruk op me gemaakt heeft is een circa 7-jarige jongetje uit een arm gedeelte van Overschie. Het jongetje zwaaide steeds naar me en hij had me gevraagd of hij eens mee mocht rijden. Nu was dat officieel verboden, maar ik vond het zo'n zielig kereltje dat ik hem af en toe mee liet rijden. Op een keer stond hij weer langs de weg en ik kon zien dat hij gehuild had. Ik dacht dat zijn vader hem een pak slaag gegeven had, maar hij zei dat zijn moeder zo ziek was en dat zijn vader verteld had dat ze gauw dood zou gaan. "Vuilnismannetje" zei het ventje: "Ik wil je vragen of jij mijn vader wil worden". Ja, wat moest ik daar nu mee? Ik heb hem verteld dat zoiets niet kon, maar als het wel mogelijk geweest zou zijn had ik het misschien nog gedaan ook".

Wandelen

Flip zelf heeft drie kinderen die inmiddels al 66, 68 en 69 zijn. Hij heeft het erg naar zijn zin in de Grindhorst en heeft desgevraagd geen wensen op woongebied: hij heeft een mooi, licht huis. Het enige moeilijke punt is dat zijn vriendin niet bij hem kan komen wonen, zodat ze een flat in Arcadia heeft gehuurd. Nu is dat gelukkig vlakbij zodat ze elkaar net zoveel kunnen zien als ze willen, maar het is wel jammer dat ze nu twee huizen bewonen, terwijl ze er aan één genoeg hebben.

Samen doen ze veel leuke dingen, hebben een abonnement op de Doelen en wandelen ontzettend graag. Bijna dagelijks maken ze een wandeling van een paar uur, maar gaan dan wel onderweg een paar keer een kopje koffie drinken. Ook gaan ze graag op vakantie, liefst de zon achterna naar het warme zuiden, waar ze niet op het strand gaan liggen, maar weer de wandelschoenen aantrekken om de natuur te ontdekken.

"Ja" zegt Flip: "Ik heb altijd zoveel te doen, ik heb helemaal geen tijd voor vrijwilligerswerk. Maar als er hier in huis iemand is die een klusje heeft en daar zelf niemand voor kan vinden, wil ik altijd wel helpen hoor."

Ik ben nu sinds 2013 weduwnaar. Vijf jaar lang heb ik voor mijn vrouw gezorgd die longemfyseem had. Ik heb haar tot het einde toe verzorgd, Het was op den duur zo erg, ze was zo benauwd: dat is erg moeilijk om aan te zien.

Maar ja, dat ligt nu weer achter me en als het zo doorgaat met mij wil ik wel 110 worden, als mijn hersenen tenminste goed blijven, want als die gaan wankelen, moet het voor mij maar snel afgelopen zijn. Maar voorlopig gaat het nog goed daar bovenin".

Corrie v. H.

Laurens Kerstconcert

Laurens Kerstconcert

In maart van dit jaar hebben wij een uitnodiging ontvangen voor een Kerstconcert op donderdag 13 december 2018. Op dat moment was er nog niet veel bekend over de invulling van dit concert.

Nu hebben wij nadere informatie ontvangen, welke wij u niet willen onthouden, n.l.:

Het programma is al praktisch rond, met koren, ensembles en andere musici zijn afspraken gemaakt. Waren we gewend bij elk Kerstconcert een wat bijzonder programmaonderdeel in te brengen, dit keer zullen er zelfs 5 bijzonderheden worden gepresenteerd

- a. de torenbeiaard van de Laurenskerk gaat dankzij aan te brengen geluidsverbindingen bij sommige onderdelen mee spelen waarbij stadsbeiaardier Richard de Waardt boven in de toren de beiaard bespeelt.
- b. Pelgrim Brass, een blazersensemble uit Rotterdam Delfshaven zal o.a. vanaf de orgelgalerij in de kerk hun klanken laten horen.
- c. In december is het precies 200 jaar geleden dat het wereldbekende Stille Nacht werd gecomponeerd en voor de eerste keer werd uitgevoerd. We laten dit moment nog een keer herleven.
- d. Kinderen van de Willibrordschool gaan de bezoekers weer verrassen.
- e. 20 tot 25 jonge leerlingen van Lucia Marthas institute for performing arts gaan een stukje stijlvol ballet en dans laten zien.

Kortom, de bezoekers kunnen weer rekenen op een prachtige avond.

Zoals eerder aangekondigd werd zal voor de meeste woon- en zorglocaties het busvervoer verzorgd worden. Waarschijnlijk is dit gratis, maar als dit niet het geval is dan zal hiervoor slechts een kleine vergoeding gevraagd worden.

U krijgt eind november precies te horen hoe laat de bus bij onze locatie vertrekt. Het vervoer van enkele locaties zal worden gecombineerd. Rolstoelen en rollators kunnen mee onder in de bus.

Mensen die niet uit de rolstoel kunnen zullen zelf het vervoer moeten verzorgen met de bekende wijkbusjes en dit aan Linda Bovendeert doorgeven zodat die dan apart kaarten kan reserveren. Vrijwilligers zullen beschikbaar zijn die u verder kunnen helpen.

Ter informatie: speciale toiletten voor invaliden zijn beschikbaar!

De kaarten zijn gratis. Wel zal bij de uitgang van de kerk een collecte worden gehouden ter gedeeltelijke dekking van de kosten.

In Memoriam Moos

Onlangs overkwam Len B. helaas iets wat je liever niet wilt meemaken. Zij was bijna weer thuisgekomen van het uitlaten van haar lieve hond Moos toen deze aan de waterkant wat water wilde drinken. Wat er toen gebeurde is niet helemaal duidelijk, maar Moos viel voorover in het water en kon er niet op eigen kracht uitkomen. Len durfde en kon zelf niet de hol naar beneden te gaan en kon niets anders doen dan hulp halen. Die hulp kwam in de persoon van Marco, zoon van Wim en Ria H. die bij zijn ouders op bezoek was. Hij haalde Moos uit het water. Toen bleek dat Moos overleden was en dat hij ook behoorlijk wat bloed om de snuit had. Intussen was de dierenambulance gearriveerd en die nam Moos mee.

Moos is 14 jaar geworden.

Len we denken aan je, veel sterkte.

Linda